

nenda et polle ühhegi waenlase jalg ülle meie
raiade sanud astuma, ja et Ta meid on faits-
nud, et ei olle ka surmajat nälga egga tapjat
fatko meie maal olnud lifumas.

Keif aastad polle küll mitte wennaksed. On
Jummal meid monned head aastad ühtejārgi
taewast rohkeste õnnistanud; agga olli muld-
ne wilja anni ja heinte polest mitmes paikas
kassinam. // Peame meie siis sedda head Jum-
//mala kääst ükspāinis wastowõtma, agga
//sedda kurja ei peaks meie mitte wastowõt-
//ma? // (Jobi ram. 2, 10.) Ming eks siis keif,
mis selle suggemisse sees wanna põlwe asjust
on juttustud, sedda silma ette panne, et meie pāi-
wil wallitsusse arm ja hool, mitmesuggused
warjajad ja fergitajad seādusfed, mis jo tehtud
on ja weelgi noutakse, ja innimeste ennestē tar-
gem ja kassinam ellaminne, neid endisid wil-
letsusse pāiwi, Jummal aabiga ārrakelawad
ennam meie peāle tullemast. // Usu siis Summa-
//lat, siis Ta tulleb sulle appi; sea ommad teed
//hāsti, ja loda Temma peāle. // Sir. r. 2, 6.
